Dosar nr. 3-921/2025

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

23 septembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin – Marcel Baltag

examinând în ședință publică acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Botezatu împotriva Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 07 aprilie 2025, Botezatu Ion a depus o acțiune în judecată împotriva Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, terț Vasilii Dogotari cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În argumentarea acțiunii reclamantul a menționat că la 02 februarie 2024, prin ordinul nr. 45p emis de către viceprim-ministru, ministrul agriculturii și industriei alimentare, Vladimir Bolea, a fost numit prin concurs în funcția de consultant principal al Direcției juridice începând cu 05 februarie 2024, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu cu dl Vasilii Dogotari. La data de 17 iulie 2024, a depus o cerere cu privire la acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani. În temeiul art. 54 alin. (l) lit.b) din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public de către viceprim-ministru, ministrul agriculturii și industriei alimentare, Vladimir Bolea a fost emis ordinul nr. 346p din 18 iulie 2024 privind suspendarea raporturilor de serviciu cu dl Botezatu Ion, consultant principal al Direcției juridice în legătură cu acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu data de 22 iulie 2024 pînă la data de 25 iulie 2027 inclusiv.

Notează reclamantul că la 11 octombrie 2024, perioadă în care se afla în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului, de către viceprim-ministru, ministrul agriculturii și industriei alimentare, Vladimir Bolea, a fost emis ordinul nr. 526p cu privire la încetarea raporturilor de serviciu cu Botezatu Ion, începând cu data de 16 octombrie 2024, în circumstanțe ce nu depind de voința părților. În motivarea ordinului s-a indicat „Având în vedere expirarea termenului de exercitare a interimatului funcției publice de conducere de Șef al Direcției juridice, de către dl Vasilii Dogotari, în conformitate cu art. 49 alin.(3) din Legea nr.l58/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, în legătură cu revenirea dlui Dogotari Vasilii în funcția de consultant principal al Direcției juridice, în contextul încetării exercitării interimatului funcției

de șef al Direcției juridice, întrucât dl Botezatu Ion a fost numit în funcția de consultant principal al Direcției juridice, al cărei titular este dl Dogotari Vasilii, pe perioada asigurării de către ultimul a interimatului funcției publice de șef al Direcției juridice, adică pe perioada determinată.

La 28 octombrie 2024, reclamantul a depus cerere prealabilă împotriva ordinului din 11 octombrie 2024 prin care a fost eliberat din funcție, solicitând anularea ordinului și restabilirea tuturor drepturilor salariale. În urma recepționării cererii prealabile de către Cancelaria Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare, aceasta a fost repartizată spre soluționare dl Dogotari Vasilii, care la data de 29 octombrie 2024, a invitat petiționarul și reprezentantul acestuia la audieri pe marginea cererii prealabile. În conținutul procesului-verbal de audiere a funcționarului public, avocatul Ursu Vera a menționat despre obligația dl Dogotari Vasilii de a se abține de la examinarea cererii prealabile înaintate, reieșind din interesul personal care îl are în legătură cu soluția care urmează a fi emisă. Până la data de 03 aprilie 2025, din motive necunoscute, dl Vasilii Dogotari nu i-a adus la cunoștința rezultatul examinării cererii prealabile, iar la solicitările repetate înaintate de a expedia decizia emisă, precum și de a i se permite să facă cunoștință cu materialele dosarului administrativ, nu i s-a oferit nici un răspuns, ceea ce indică asupra unei conduite îndreptate spre tergiversarea soluționării unei chestiuni prioritare pentru petiționar - reîncadrarea în funcția publică deținută.

Susține reclamantul că, la data de 09 decembrie 2024, a înaintat o cerere cu privire la comunicarea rezultatelor examinării cererii prealabile, la această cerere nu s-a răspuns. Tot la aceiași dată, a înaintat cerere în adresa Ministrului, dna Catlabuga Ludmila, fiindu-i solicitat să răspundă la cererile adresate, însă nu a primit nici un răspuns. Din motiv că în mod vădit intenționat au fost ignorate solicitările înaintate, la 11 martie 2025, a înaintat o cerere cu privire acordarea permisiunii de a face cunoștință cu materialele dosarului administrativ, însă nici la această solicitare nu am primit răspuns. La fel, la 03 aprilie 2025, a fost depusă o sesizare în adresa Autorității Naționale de Integritate, fiind solicitată inițierea controlului privind respectarea regimului juridic al conflictelor de interese de către Dogotari Vasilii la examinarea cererii prealabile, urmând să informăm instanța cu privire la rezultatele examinării acestei sesizări.

Reclamantul a făcut referire la prevederile art. 1, art. 4, art. 43, art. 53 din Constituție, art. 10, art. 11, art. 19, art. 31, art. 49, art. 50, art. 51, art. 206 din Codul administrativ, art. 54, art. 55, art. 61 din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, art. 11, art. 12 din Legea nr. 133 din 17-06-2016 privind declararea averii și a intereselor personale.

Invocă reclamantul încălcarea dreptului la muncă, consfințit la art. 43 din Constituție, drept care este lezat în mod ireversibil, în cazul în care instanța de judecată nu va interveni cu o hotărâre prin care să dispună anularea actului administrativ defavorabil contestat, care a servit drept temei pentru eliberarea sa din funcție. Având în vedere specificul dreptului la muncă, dar și al poziționării subiecților raporturilor de muncă, atât normele naționale, cât și cele internaționale stabilesc un minim de garanții, menite să asigure un echilibru dintre angajați și angajatori și o protecție adecvată a demnității, securității și stabilității angajaților. Dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă vizează posibilitatea oricărei persoane de a exercita profesia sau meseria pe care o dorește, în anumite condiții stabilite de legiuitor. Astfel, Codul muncii, în scopul asigurării stabilității raporturilor de muncă, prevede garanții menite să împiedice comportamentul abuziv al angajatorilor, printre care foarte importantă este stricta reglementare a condițiilor de încetare și suspendare a raporturilor de muncă. Legislația muncii condiționează încadrarea în câmpul muncii de întrunirea anumitor cerințe, precum și stabilește situațiile de suspendare și încetare a raporturilor de muncă. Deși

legislația muncii permite anumite limitări ale drepturilor salariatului, totuși, ele trebuie să aibă o justificare, să fie necesare, să răspundă unui interes general.

Din circumstanțele factologice, stabilește reclamantul cu certitudine că, prin ordinul din 18 iulie 2024, în temeiul art. 54 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 158/2008, au fost suspendate raporturile de serviciu, consultant principal al Direcției juridice, în legătură cu acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu data de 22 iulie 2024 până la data de 25 mai 2027 inclusiv. Astfel, prin emiterea ordinului de încetare a raporturilor de serviciu din 11 octombrie 2024, autoritatea publică l-a privat de dreptul legal de a se afla în concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Potrivit prevederilor Legii nr. 158/2008, solicitarea concediului este un drept al titularului funcției publice de care nu poate fi lipsit la latitudinea autorității, la fel și legislația muncii stabilește expres - concediul de îngrijire a copilului este un drept care are un caracter universal, în sensul că poate fi folosit de orice salariat, femeie sau bărbat, indiferent de statutul său: salariat încadrat cu contract de muncă pe perioadă determinată sau pe perioadă nedeterminată, cu durata normală a timpului de muncă sau cu timp de muncă parțial etc.

Autoritatea publică emite un ordin de întrerupere a raporturilor de serviciu făcând trimitere la art. 61 lit. a), art. 62 alin. (1) lit. h), art. 43 alin. (3) al Legii nr. 158/2008, motivând prin faptul că raporturile de serviciu încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților și anume în legătură cu expirarea termenului pentru care funcția publică a fost ocupată pe o perioadă determinată de către acesta. Raționamentul invocat ar fi unul plauzibil dacă la momentul revenirii dlui Vasilii Dogotari în funcția ocupată anterior de consultant principal al Direcției juridice, dnul
Botezatu Ion exercita această funcție, dar din considerentul că raporturile de serviciu erau suspendate în legătură cu acordarea concediului pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, nu sunt aplicabile speței prevederile sus menționate, consideră reclamantul.

Consideră reclamantul că Ordinul nr. 346p din 18 iulie 2024 privind suspendarea raporturilor de serviciu, urmează să producă efectele pentru perioada care a fost emis, adică începând cu data de 22 iulie 2024 până la data de 25 iulie 2027 inclusiv, ori numai petiționarul printr-o cerere poate solicita reluarea raporturilor de serviciu. Ordin care nu a fost anulat de autoritatea publica pârâtă, funcționarul nefiind rechemat din concediu, respectiv, încetarea raporturilor de serviciu este inadmisibilă în asemenea circumstanțe.

Conform principiului general prevăzut de legislația muncii art. 86 Codul muncii: „ Nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu de maternitate, în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de la 3 la 4 ani, în perioada îndeplinirii obligațiilor de stat sau obștești, precum și în perioada detașării, cu excepția cazurilor de lichidare a unității”.

Potrivit art. 55 Legea nr. 158/2008, alin.(l) în cazurile în care motivele ce au provocat suspendarea raporturilor de serviciu încetează sau, după caz, la sfârșitul perioadei pentru care a fost aprobată cererea de suspendare, funcționarul public este reîncadrat în funcția publică exercitată înainte de suspendare sau într-o funcție publică echivalentă vacantă ori temporar vacantă dacă cea anterioară nu mai există, cu excepția situației în care autoritatea publică a fost lichidată. Dacă în cadrul autorității publice nu există funcție publică echivalentă vacantă ori temporar vacantă, cu acordul în scris al funcționarului public, acesta poate fi reîncadrat într-o funcție publică inferioară, iar în caz de lichidare a autorității sau dacă funcționarul nu acceptă transferul, acesta este eliberat din funcție art. 63.

Mai mult, menționează reclamantul că procedura de examinare a cererii prealabile a fost viciată prin faptul că terțul Dogotari Vasilii a preluat procedura de examinare a cauzei administrative, în pofida conflictului de interese. Dogotari Vasilii este persoană direct interesată în procesul de soluționare a cererii prealabile depuse de către reclamantul Botezatu Ion, întrucât, în eventualitatea admiterii acesteia, funcția de consultant principal al Direcției juridice urmează a fi ocupată de către dl Botezatu Ion, în locul terțului Dogotari Vasilii.

Mai susține pârâtul că actul administrativ individual defavorabil contestat, nu respectă exigențele de fond și formă, contrar prevederilor 118, 120 Cod administrativ, nu conține redarea tuturor circumstanțelor importante cazului și nici date referitoare la examinarea tuturor probelor scrise administrate și necesare de a fi administrate, precum și nu face referire la toate normele de rigoare și la probele concrete, care să demonstreze concluziile enunțate. Aspectul privind motivarea soluțiilor emise de autorități, este deseori pusă în discuții de către Curtea europeană pentru drepturile omului, care în cauza Hentrich împotriva Franței, pct. 56, a menționat că într-un litigiu administrativ, motivarea poziției administrației a fost prea sumară și generală pentru a permite reclamantului să prezinte o contestație motivată asupra acestei aprecieri, iar instanțele de fond nu au permis reclamantului să prezinte argumente cu privire la problema în cauză.

Cere reclamantul Botezatu Ion:

- anularea ordinului nr. 526 p din 11 octombrie 2024 privind încetarea raporturilor de serviciu;
- restabilirea în funcția deținută anterior;
- obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului pentru perioada de încetare a raporturilor de serviciu începând cu 11 octombrie 2024 până la data emiterii hotărârii judecătorești;
- obligarea achitării prejudiciul moral în mărime de 100 000 (una sută mii) lei și toate cheltuielile de judecată, cuantumul cărora va fi stabilit pe parcursul examinării cauzei.

În ședința de judecată reclamantul Botezatu Ion a solicitat admiterea acțiunii integral.

Poziția pârâtului:

În ședința de judecată reprezentantul pârâtului, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Istrate Sorina, a solicitat respingerea acțiunii reclamantului, reținând argumentele din referință. În susținerea poziției a menționat că prin Ordinul nr. 185p din 21 aprilie 2023 cu privire la asigurarea interimatului funcției publice de conducere s-a dispus modificarea raporturilor de serviciu cu dl Vasilii Dogotari, consultant principal al Direcției juridice, prin asigurarea
interimatului funcției publice de șef al Direcției juridice. Astfel, funcția publică de consultant principal al Direcției juridice a devenit temporar vacantă, după cum este
definită în articolul 2 din Legea nr. 158/2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. În același timp articolul 49 alineatul (6) din Lege, stabilește că „Pe perioada asigurării interimatului, ocuparea de către o altă persoană a funcției persoanei care asigură interimatul respectiv se face pe o perioadă determinată”.

Reține pârâtul că la 22 decembrie 2023 a publicat anunțul privind ocuparea funcției publice prin concurs, cu indicarea tipului de angajare: perioadă determinată. În rezultatul concursului, prin Ordinul Ministerului nr. 45p din 02 februarie 2024 s-a dispus numirea dlui Ion Botezatu în funcția de consultant principal al Direcției juridice, pe perioada suspendării

raporturilor de serviciu cu dl Vasilii Dogotari. După cum se poate observa, actul administrativ de numire a dlui Ion Botezatu este afectată de o limitare în timp și anume „pe perioada suspendării raporturilor de serviciu cu dl Vasilii Dogotari". Între timp, la 17 iulie 2024, dl Ion Botezatu a depus cerere de suspendare a
raporturilor de serviciu care a fost acceptată prin emiterea Ordinului Ministerului nr. 346p din 18 iulie 2024. La 11 octombrie 2024, prin Ordinul nr. 525p s-a încetat asigurarea interimatului funcției publice a dlui Vasilii Dogotari, astfel, încetând temeiul de suspendare a raporturilor de serviciu cu acesta din funcția de consultant principal al Direcției juridice și, constituind în același timp, acea circumstanță independentă, la producerea căreia s-a determinat încetarea raporturilor de serviciu cu dl Ion Botezatu.

Din perspectiva celor relatate, consideră pârâtul eronată afirmația reclamantului că „raționamentul invocat ar fi unul plauzibil dacă la momentul revenirii dlui Vasilii Dogotari în funcția ocupată anterior de consultant principal al Direcției juridice, dnul Botezatu Ion exercita această funcție, dar din considerentul că raporturile de serviciu erau suspendate în legătură cu acordarea concediului pentru îngrijirea copilului de 3 ani, nu sunt aplicabile speței sus menționate". Articolul 62 alineatul (1) litera h) din Lege nu instituie o excepție de la cazul care duce la încetarea raporturilor de serviciu. Astfel, o astfel de excepție nici nu ar putea existat întrucît ar știrbi din scopul urmărit de normă. Or, a afirma că raporturile de serviciu nu pot înceta în circumstanțe ce nu depind de voința părților, dacă salariatul se află în concediu de odihnă sau de îngrijire a copilului, ar însemna, de exemplu, că autoritatea nu ar putea înceta raporturile de
serviciu cu funcționarul public care a fost condamnat printr-o sentință judecătorească prin care s-a dispus aplicarea unei sancțiuni privative de libertate (lit. f) sau ca urmare a privării dreptului de a ocupa anumite funcții (lit. g), numai din considerentul că pînă la pronunțarea sentinței funcționarului public i-a fost acordat concediu de îngrijire a copilului.

Atrage atenția pârâtul că, dacă legiuitorul intenționa să protejeze funcționarii publici a
căror raporturi de muncă sunt suspendate din considerentul aflării în concediu de îngrijire a copilului, acesta ar fi inserat în articolul 62 din Lege o normă prohibitivă după modelul articolului 63 alineatul (4^2) și articolul 64 alineatul (2), care, ambele interzic autorității să dispună încetarea prin eliberare sau destituire a „funcționarului public în perioada aflării lui în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma, în perioada concediului de maternitate, concediului paternal, concediului parțial plătit
pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta de 3 ani, concediului suplimentar neplătit
pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 4 ani, precum și în perioada detașării, cu excepția cazului de lichidare a autorității publice." Această protecție nu se extinde și la ipoteza încetării raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Nu poate fi reținută nici afirmația reclamantului că potrivit „principiului general prevăzut de legislația muncii art. 86 din Codul muncii: „Nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu de maternitate, în concediu paternal, în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vîrsta
de 3 ani, în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 4 ani", întrucât aplicabilitatea sa se limitează doar la concediere, dar nu și la celelalte forme de încetare a raporturilor de muncă prevăzute la articolul 82, 83 și 85 din Codul muncii.

Prin prisma articolului 76 din Lege, potrivit căruia „Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile legislației muncii (...) în măsura în care nu sunt reglementate de

legislația specială” este discutabilă aplicabilitatea articolului 86, atîta timp cît Legea nr. 158/2008 are reglementări speciale de încetare a raporturilor de muncă.

În partea ce ține de afirmația că procedura de examinare a cererii prealabile a fost viciată prin faptul că terțul Dogotari Vasilii a preluat procedura de examinare, în pofida conflictului de interese, atrage atenția pârâtul că prin procesul- verbal nr. 90 din 02 mai 2025, Inspectoratul de Integritate al Autorității Naționale de Integritate a refuzat inițierea controlului pe motiv că „nu a stabilit existența unei bănuieli rezonabile privind încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese de către dl Vasilii Dogotari, consultant principal în cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare”.

Obiecțiile terțului:

Terțul Dogotari Vasilii în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul acesteia, referință pe marginea acțiunii reclamantului nu a prezentat.

Aprecierea instanței:

Audiind participanții la proces și studiind înscrisurile anexate la actele cauzei, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă dar pasibilă respingerii din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art.211 alin.(1) și (2) și art.212 alin.(1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din actele cauzei, înscrisurile dosarului administrativ și explicațiile participanților la proces s-a constatat că, la 11 octombrie 2024, a fost emis Ordinul nr. 526 p prin care au fost încetate raporturile de serviciu ale reclamantului Botezatu Ion, fiind eliberat din funcția deținută. (f.d. 18)

La 29 octombrie 2024, reclamantul a înregistrat cererea prealabilă nr. 7074 la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, prin care a solicitat anularea ordinului nr. 526p din 11 octombrie 2024 și restabilirea în funcție. (f.d. 3-4 dosar administrativ)

La aceiași dată, reclamantul a înregistrat cerere prealabilă completată nr. 7103 la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (f.d. 5 dosar administrativ)

Ne primind un răspuns pe marginea cererii prealabile, reclamantul la 07 aprilie 2025, s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată. (f.d. 5-13)

Astfel, Botezatu Ion, a formulat o acțiune în contestare.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Prin prisma normelor de drept citate, ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.526p din 11 octombrie 2024 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu, este act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual ce vizează raporturile de serviciu dintre Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare ca angajator și Botezatu Ion ca angajat. Totodată, în sensul art.10 și 11 Cod administrativ, ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr.526p din 11 octombrie 2024 cu privire la încetarea raporturilor de serviciu reprezintă un act administrativ individual defavorabil reclamantului, or, prin acest act, Botezatu Ion pretinde că i-a fost îngrădit dreptul de a munci.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ se va respecta procedura prealabilă, cu excepțiile prevăzute de lege.

În conformitate cu art.19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat statuează că cererea prealabilă poate fi îndreptată spre:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul;

b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă:

a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei;

b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială;

c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Instanța de judecată constată că actul administrativ contestat de reclamant a fost emis în temeiul Legii nr. 158 din 04.07.2008 privind funcția publică și statutul funcționarului public.

Conform art. 68 al Legii 158/2008, cauzele care au ca obiect raporturile de serviciu sunt examinate de către instanța de judecată în conformitate cu prevederile Codului administrativ, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege o altă procedură.

Instanța de judecată constată că, prin cererea prealabilă nr. 7074 din 29 octombrie 2024 reclamantul a solicitat revocarea ordinului nr. 526p din 11 octombrie 2024, privind încetarea raporturilor de serviciu, astfel, ultimul s-a conformat exigenței de respectare a procedurii prealabile.

În conformitate cu art. 209 alin.(1), (2) Cod administrativ, (1) Acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la:

a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia;

b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin. (1) referitoare la nesoluționarea în termen se aplică corespunzător.

(2) Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

În conformitate cu art. 64 alin.(2) Cod administrativ, refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeași regulă se aplică și în cazul nesoluționării unei cereri în termen legal.

Actele cauzei și ale dosarului administrativ indică asupra faptului că decizia cu privire la soluționarea cererii prealabile nu a fost emisă, fapt care determină aplicarea prevederilor art. 165 alin. (2) Cod administrativ și prelungirea termenului de depunere a acțiunii până la un an.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că acțiunea a fost depusă în instanța de judecată în termenul prevăzut de art. 209 Cod administrativ.

Drept consecință a celor reținute, instanța de judecată apreciază că acțiunea este depusă cu respectarea competenței materiale și jurisdicționale, în termenul prevăzut de lege, fiind contestat un act administrativ al autorității publice competente, care produce efecte juridice în exterior și are caracter defavorabil reclamantei.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii, reținând următoarele argumente.

Conform art. 224 alin. (1) lit. f) al Codului administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

Din actele cauzei și explicațiile participanților la proces, se reține că prin Ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr. 45p din 02 februarie 2024 „cu privire la personal" s-a dispus numirea dlui Ion Botezatu, prin concurs, în funcția de consultant principal al Direcției juridice din 05 februarie 2024, pe perioada suspendării raporturilor de serviciu cu dl Vasilii Dogotari. (f.d. 16)

La 18 iulie 2024, prin ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr. 346p, raporturile de serviciu cu dl Ion Botezatu, consultant principal al Direcției juridice, s-au suspendat în legătură cu acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu data de 22.07.2024 până la data de 25.05.2027 inclusiv. (f.d. 17)

Ulterior, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare emite ordinul nr. 525p din 11 octombrie 2024, prin care încetează asigurarea interimatului funcției publice de conducere de șef al Direcției juridice de către dl Vasilii Dogotari, astfel, începând cu 16 octombrie 2024, și revine în funcția publică, exercitată anterior interimatului, de consultant principal al Direcției juridice, începând cu 16 octombrie 2024. (f.d. 1 dosar administrativ)

La aceiași dată, autoritatea publică pârâtă a emis Ordinul nr. 526 p prin care au fost încetate raporturile de serviciu ale reclamantului Botezatu Ion, din funcția deținută de consultant principal al Direcției juridice în cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare. (f.d. 2 dosar administrativ)

În motivarea actului administrativ emis, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a invocat prevederile art. 43 alin. (3), art. 61 lit. a) și art. 62 alin. (1), lit. h) din Legea nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

În dezacord cu ordinul emis, Botezatu Ion a înaintat prezenta acțiune în instanța de judecată, invocând ilegalitatea acestuia, din motivul încălcării normelor de drept material și procedural.

În vederea exercitării atribuției de verificare a legalității actului administrativ contestat, instanța de judecată, în temeiul principiului cercetării stării de fapt din oficiu, urmează să supună verificării aspectele legalității formale și materiale ale actului administrativ individual defavorabil.

Potrivit art. 61 al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public (în redacția în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat), raporturile de serviciu încetează în următoarele cazuri:

a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților;

b) eliberare din funcție;

c) destituire;

d) demisie.

Conform art. 62 alin. (1) lit. h), alin. (2) al aceleiași Lege, (1) Raporturile de serviciu încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților: h) la expirarea termenului pentru care funcția publică a fost ocupată pe o perioadă determinată sau în cazul reîncadrării funcționarului public înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea raporturilor de serviciu.

(2) Încetarea raporturilor de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților se face în termen de 5 zile lucrătoare de la intervenirea sau aducerea la cunoștința autorității publice a cazului respectiv, prin actul administrativ al persoanei/organului care are competența legală de numire în funcție.

Instanța de judecată constată, că reclamantul, Botezatu Ion, a fost eliberată din funcție, în urma expirării termenului de exercitare a interimatului funcției publice de conducere de șef al Direcției juridice, de către dl Vasilii Dogotari și în legătură cu revenirea ultimului în funcția de consultant principal al Direcției juridice.

Conform art. 49 alin. (6) al aceleiași Lege, (6) Pe perioada asigurării interimatului, ocuparea de către o altă persoană a funcției persoanei care asigură interimatul respectiv se face pe o perioadă determinată.

Potrivit art. 81 alin. (1) lit. a), alin. (3) din Codul muncii, (1) Contractul individual de muncă poate înceta: a) în circumstanțe ce nu depind de voința părților (art.82, 305 și 310). (3) Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărîrii) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării, cel tîrziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziția, decizia, hotărîrea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege.

În această ordine de idei, se va reține că, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, în temeiul normelor de drept citate, era obligat să întreprindă măsurile impuse de lege, dacă pe parcursul când funcționarul public care ocupă pe o perioadă determinată funcția publică, au fost constatate circumstanțe ce nu depind de voința părților, care condiționează încetarea raporturilor de serviciu.

Ori, reieșind din situația de fapt reținută supra, instanța de judecată stabilește că, acele circumstanțe ce nu depind de voința părților, în situația descrisă la art. 62 alin. (1) lit. h) al Legii 158/2008, au fost întrunite, la caz, emiterea ordinului nr. 525p din 11 octombrie 2024, prin care încetează asigurarea interimatului funcției publice de conducere de șef al Direcției juridice de către dl Vasilii Dogotari, care, în mod succesiv impune încetarea raporturilor de serviciu cu Botezatu Ion.

Cu referire la normele de drept citate, raportate la actele cauzei, instanța de judecată menționează că ordinul contestat a fost emis cu respectarea procedurii prevăzute de lege, în corespundere cu art. 81 alin.(3) Codul Muncii, citat supra, au fost respectate garanțiile și exigențele cu privire la ocuparea unei funcții pe o perioadă determinată, a fost motivat corespunzător.

Totodată, instanța de judecată apreciază critic argumentul reclamantului cu privire la ilegalitatea ordinului emis, neavând o motivare suficientă.

În acest context instanța de judecată remarcă faptul că, ordinul contestat a fost motivat suficient, corespunzător prevederilor art. 118 Cod administrativ, și reflectă argumente pentru

care angajatorul a dispus încetarea raporturilor de serviciu cu reclamantul, neavând discreție pentru adoptarea unei soluții alternative.

Cu referire la argumentele reclamantului că, prin emiterea ordinului, autoritatea publică a privat reclamantul de dreptul legal de a se afla în concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, instanța reține următoarele.

În conformitate cu art. 76 lit. a) din Codul muncii, Contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de: a) concediu de maternitate.

Reieșind din circumstanțele reținute supra, urmare a depunerii cererii reclamantului din 17.07.2024, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare la 18 iulie 2024, a emis ordinul nr. 346p privind suspendarea raporturilor de serviciu în legătură cu acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, începând cu data de 22.07.2024 până la data de 25.05.2027 inclusiv.

În această ordine de idei, instanța reține că, concediul parțial plătit pentru îngrijirea copilului este un drept derivat din existența raportului de serviciu. La caz, raporturile de serviciu al reclamantului au încetat în mod legal, în conformitate cu art. art. 62 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 158/2008, drepturile care decurg din concediul pentru îngrijirea copilului, nu mai pot fi exercitate, deoarece nu mai există raportul juridic care să le susțină. Mai mult, ordinul de încetare a raporturilor de serviciu a fost emis, urmare a emiterii ordinului nr. 525p din 11 octombrie 2024 „cu privire la personal”, scopul său nu este restrângerea drepturilor sociale, ci aplicarea unei norme imperative.

Nu poate fi reținută nici obiecția reclamantului că procedura de examinare a cererii prealabile a fost viciată, prin faptul că terțul, Dogotari Vasilii, a preluat procedura de examinare, în pofida conflictului de interese. Prin procesul-verbal nr. 90 din 02 mai 2025, Inspectoratul de Integritate al Autorității Naționale de Integritate a refuzat inițierea controlului pe motiv că „nu a stabilit existența unei bănuieli rezonabile privind încălcarea regimului juridic al conflictelor de interese de către dl Vasilii Dogotari, consultant principal în cadrul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare”. (f.d. 65-67)

Celelalte temeiuri invocate de către reclamant pentru anularea actului administrativ contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată suficiente pentru anularea ordinului contestat.

Ținând cont de cele menționate, instanța de judecată apreciază ordinul Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare nr. 526p din 11 octombrie 2024 privind încetarea raporturilor de serviciu, legal și întemeiat, iar motive pentru anularea acestuia nu se constatată.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerințelor reclamantului privind restabilirea în funcția deținută anterior, obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului pentru perioada de încetare a raporturilor de serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de Ion Botezatu împotriva Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare cu privire la anularea ordinului nr. 526p din 11 octombrie 2024 privind încetarea raporturilor de serviciu, restabilirea în funcția deținută anterior, obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului pentru perioada de încetare

a raporturilor de serviciu, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani. Cererea de motivare a hotărârii se depune în termenul de decădere de 15 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița